

243.

Z Březůvek.

Mírně.

Za-zpí-vál ko-hú-tek na vrch O-bě - to - věj, kdo kú-píl kor-dúl-ku

A - ny - ně Pe - tro - věj.

Zazpívá kohútek
na vrch Obětovéj, *)
kdo kúpil kordútku,
Anyně Petrovej.

Ščuká sa ně, ščuká,
kdosi ňa zpomíná,
starodávny galán
na mňa zapomíná.

Ořečovský farář
pěknú kázeň káže
ze škaredým mužem
pěknú ženu váže.

1.

Lojza Šenkeříků
ohlédl sa na ňu,
hajda, chlápci, hajda,
dál sem toral za ňu.

2.

Starodávny galán,
jako to grnisko,
može ním poorat
ovesné strnisko.

3.

Ja, pane faráru,
rači kázeň nekaž,
ze škaredým mužem
pěkněj ženy nevaž.

244.

Z Uherské strany.

Živě.

Dzié-ča, dziéča byé-ly an-deľ, dze ta ne-skaj večer najdem.

Tam na zad-ku v ko-mo-ren-ce, ma-lu - va-něj po-ste-ľen - ce.

Dziéča, dziéča, byély aneľ,
dze ta neskej večer najdem?

Tam na zadku v komorence,
maľovanéj postelence.

Dziéča, dziéča byéla žara,
trefyľa si na kazara,
na kazara na takého,
na šohajka na švárného.

Ten ta bude kazaruvat,
tvoje vlásky roztahuvat,
tvoje vlásky jako zlato,
nestójiš ty mylý za to.

*) Obětová = les na Provodovsku.